

въ отношението на активното и неактивното население спрямо цѣлото население на града, даватъ ясна представа за нарастването на разглежданитѣ две групи население презъ 1926 г. наспроти броя на лицата, които сж влизали въ тѣхъ презъ 1920 г. Така, наприм., докато активното население отъ двата пола се е състояло на 31. XII. 1920 г., по отношение на цѣлото население на сжщата дата, отъ 36·6% мжже и 10·8% жени, а на 31. XII. 1926 г. съответно отъ 35·5% и 11·5% (т. е. съ едно намаление въ процента на мжжетѣ, макаръ и незначително), то за сжщия шестгодишенъ промеждутъкъ отъ време активното население презъ 1926 г. дава едно увеличение, наспроти това отъ 1920 г., съ 26,066 души, отъ които 19,308 мжже и 6,758 жени. При туй, прави впечатление, че една значителна частъ отъ показаното увеличение, а именно: 6,758 души, или една четвъртъ отъ него се дължи на женитѣ. Второто нѣщо, което обръща внимание при разглеждане горната табличка и е въ тѣсна връзка съ посоченото вече нарастване въ броя на активнитѣ граждани въ столицата, е фактътъ, че докато активното мжжко население се е увеличило презъ периода отъ 1920 до 1926 год. съ 34·3%, то активнитѣ жени презъ сжщото време сж се увеличили съ 40·6%, т. е. съ 6·3% повече отъ мжжетѣ. Ясно личи, прочее, че още въ тѣзи първи съпоставяния, тенденцията за намѣсването на жената въ производството, размѣната и търговията се подчертава твърде значително. Разбира се, че между причинитѣ, които обуславятъ нарастването на женския трудъ въ стопанския животъ на българската столица, трѣбва да се вземе предъ видъ и тази, че една внушителна частъ отъ работящитѣ жени сж бѣжанки отъ Тракия и Македония, които особено много сж увеличили броя на заетитѣ работнички въ разни подходящи предприятия, като, напримѣръ, въ тютюневото, въ трикотажното и др. такива производства.

Що се отнася до неактивното население, показано въ горната табличка, трѣбва да се отбележи пакъ, че то запазва своето отношение къмъ цѣлото население на града и дава традиционното сѣкашъ неравенство между двата пола, прехранващи се отъ дохода на свои близки. Така, до като неактивното мжжко население се е увеличило за шестѣхъ разглеждани години съ 37·7%, то женитѣ безъ професия сж се увеличили съ 41·9%, т. е. съ 4·2% повече, отколкото мжжетѣ.

Активното население по положение въ занятieto. — Интересно е, обаче, да се види движението на първата отъ разглежданитѣ две категории население за единъ по-дълъгъ периодъ отъ време и въ връзка съ положението на отдѣлното лице въ занятieto, т. е. съ социалната група, къмъ която принадлежи лицето. Въ тая насока ще ни даде ценно освѣтление следната таблица, съставена отъ числа, взети отъ съответнитѣ четири последователни ч редовни преброявания отъ 1905 до 1926 г.:

Таблица № 2. Активното население по положение въ занятieto

Преброявания	Самостоятелни						Помощници и служащи						Работници					
	Абсолютни числа			На %			Абсолютни числа			На %			Абсолютни числа			На %		
	Мжже	Жени	Всичко	Мжже	Жени	Всичко	Мжже	Жени	Всичко	Мжже	Жени	Всичко	Мжже	Жени	Всичко	Мжже	Жени	Всичко
На 31. XII. 1926	21,203	4,728	25,931	21·4	4·8	26·2	17,549	5,573	23,122	177	5·6	23·3	35,867	13,114	49,981	37·2	13·3	50·5
"	15,796	3,126	18,922	22·5	4·4	26·9	14,374	3,991	18,365	20·5	5·7	26·2	24,476	8,515	32,991	34·8	12·1	46·9
"	9,837	2,064	11,901	21·1	4·5	25·6	8,308	1,431	97,39	17·8	3·1	20·9	19,101	5,816	24,917	41·0	12·5	53·5
"	7,413	999	8,412	21·1	2·8	23·9	6,466	915	7,381	18·4	2·6	21·0	15,056	4,347	19,403	42·8	12·3	55·1

Първото впечатление, което се извлича при хвърляне общъ погледъ върху горнитѣ числа, е, несъмнено, това, че всички групи, по-бавно или по-бърже, непрекъснато растатъ абсолютно. Като си запазватъ почти мѣстата по отношение общиятъ брой на активното население на цитуванитѣ дати, всѣка една отъ отдѣлнитѣ категории граждани, обаче, е претърпяла отъ едното до следващето преброяване различни колебания. Най-неустойчива е била групата на помощницитѣ и служащитѣ. Съставляваща 21·0% отъ цѣлото активно население на града презъ 1905 г., тя е намаляла незначително презъ 1910 г. (20·9%), увеличила се е доста чувствително презъ десетгодишния периодъ отъ 1910—1920 г., а именно, на 26·2%, и пакъ е намаляла до 23·3% въ края на последния отъ разглежданитѣ периоди, спрямо цѣлото работящо население въ града. Най-постоянна частъ въ това отношение е съставлявала групата на самостоятелнитѣ, която на всички дати, освенъ за 1905 г., е давала проценти между 25·6% и 26·9% отъ всичкото активно население на столицата.

Не е еднакво, сжщо така, и увеличението на всѣка една отъ групитѣ, наспроти предшестващата преброителна година. Така, напримѣръ, докато групата на самостоятелно упражняващи занятieto си е нарастнала отъ 1905 г.